

Zima už nemůže zvítězit

Na poštu v naší neslavně proslulé čtvrti Curychu chodím kolem jednoho obchodu, od jehož výkladních skříní raději odvracím oči. Ani jsem vlastně moc neviděl, že by se tam někdo zvlášť zastavoval, aby si prohlédl vystavené zboží. Jednou jsem tam spatřil mámu, táhla pryč odtud svého chlapce, protože nemohl odtrhnout své oči od vyložených věcí. Byly tam totiž vystaveny obudné primitivní výrobky, urážející dobrý vkus. Předměty, masky, tváře, které připomínaly spíše svět zlých duchů a strašidel. Dábelské podoby zvoucí spíše ke zločinu než k počestnému životu. Proto asi ta naše čtvrt je proslulá podivuhodnými událostmi, kdy musí zasahovat policie. Za pultem prodávalo mladé děvče s vyhaslýma očima a bledými tvářemi. Kolik asi mohla prodat toho svého zboží?

Byl jsem překvapen, před několika dny obchod byl zavřený, hrůzné zboží zmizelo, okna byla zakryta papírem. Obchod čeká na nového nájemníka, jistě s jiným zbožím, snad přitažlivějším.

Naše oči jsou stvořeny pro krásu. Naše srdce netouží po tom, co představuje násilí, zločin, vraždění, války a vzápětí nato armády vyhladovělých dětí a žen. S těmito smutnými skutečnostmi nás seznamuje dostatečně televize. Mnozí si povzdchnou: „Už nemám nervy se na to dívat...“ a televize zmlkne, aby ty hrůzné obrazy nerušily klidný spánek a neburcovaly svědomí...

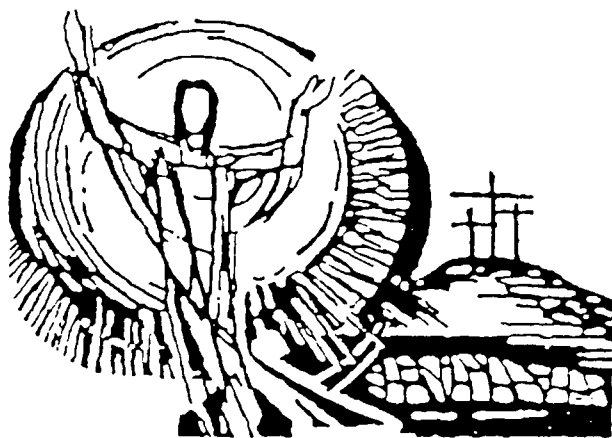
Bližíme se k velikonočním. Zpřítomňují nám jednoho člověka, který skončil násilnou vraždou na kříži. Kříže tohoto muže z Nazaretu jsou rozsety po celém světě, především ve světě křesťanském. Tento nástroj umučení mnoho lidí miluje a uctívá. Promlouvá k nám zvláštní řečí. Miliony lidí budou před ním zvláště na Velký pátek stát a naslouchat řeči Ukřižovaného. O čem to ten přibitý na kříž mluví? O naplnění naší touhy po životě. To je velikonoční poselství. Život slaví vítězství nad smrtí, dobro vítězí nad zlem. Budou vyzvánět zvony - rozezvoucí se na Bílou sobotu. Budou zvěstovat, že Nazaretský z hrobu vstal. Miliony lidí nechají vstoupit do své duše jakkoliv sužované a trápené jášající poselství: Ježíš ukřižovaný vstal z mrtvých. Radujte se! Kristus otevírá bránu života pro každého. Pryč od těch znetvořených masek, kterými se snažila zakrýt Kristovu vítěznou tvář ateistická ideologie, když velikonoce nazvala jen svátky jara. Sekularisace je degradovala na běžnou lidskou událost. Tím okradla velikonoce o to nejhlubší tajemství, které plní naději celý křesťanský svět.

Ano, jaro rozkvete obyčejně kolem velikonoce mladou pestrou krásou. Srdce člověka nade vším jášá. Ale za nějaký měsíc onen proud života v přírodě musí ustoupit zimě. Vše mizí zase pod sněhem. Takový je rytmus v přírodě - život a smrt.

Ale velikonoce se vzkříšeným Kristem zahájily jaro, které v Církvi neustále kvete. Nový život, který zazářil v Kristově vítězství nad smrtí nepodléhá žádným změnám. Zima a mráz jej nemohou zmenšit ani vymazat z dějin lidstva. O Kristově zmrtvýchvstání svědčí řada lidí, kteří se se Zmrtvýchvstalým setkali a hovořili s ním.

Děkujeme jim, že svoje zážitky si nenechali pro sebe, ale svědčili je dál i nám lidem 20. století, tak sužovaným nejistotou,

obavami, strachem ale i touhou. Především strach před smrtí se dotýká každého. Zneklidňuje každého člověka. Existuje i řada lidí, kteří o sobě tvrdí: ze smrti strach nemám. Ale to může říkat jen člověk, na kterého smrt ještě nepohlédla očima různých nemocí, neštěstí, katastrof. Ach, kolik jich v našem světě je ...

Určitý počet lidí se chlubití svojí nevěrou. Zajisté, svobodu svědomí nemůže a nebude nikdo omezovat. Snad této chyby se dopouštěli v minulosti horliví kazatelé Kristova evangelia. Dnes po 2. Vat.koncilu Církev předkládá pravdy Kristovy a zve tak, jako Kristus zval své posluchače. Když stojíme takřka na prahu 3. tisíciletí a rozbíhají se velké přípravy pro slavnostní a důstojný vstup do této nové epochy dějin, srdce člověka může naplnit novými nadějemi staré, ale vždy mladé poselství velikonoce: Kristus vstal z mrtvých. Jen se vzkříšeným Kristem můžeme vstoupit s novými nadějemi do roku 2000. Můžeme prožít jak blahodárně působí proud života Božího v každém srdci. Přináší uklidnění, přináší pokoj, přináší nové trvalé jaro. Zima už nemůže zvítězit, protože Ježíš zahřívá svou láskou srdce lidské.

Chlad a mráz vstupuje do duše takového člověka, když prohlásí: „Já už jsem si zvyknul na to, že po smrti není nic, jsem s tím smířen, jsem připraven do tohoto velkého nic vstoupit...“

O velikonočních potkáme stovky rodin s usměvavými tvářemi a veselé skotačící děti. Nedovedu si vůbec představit, že by rodiče přiváděly na svět své děti jen proto, aby nakonec vstoupili do velkého nic? Do velké prázdnoty? Nenechte se podvádět. Prožijte velikonoce! Nový život s Kristem. Zmrtvýchvstalý nás zve po tomto pozemském putování do plnosti života s ním. Vpravdě vstal z mrtvých.

Radostné velikonoce vám všem přeje

Fr. Josef Šimůnek

Z dopisu P. Meda z Indie:

Draží přátelé,

už jsme prožili vánoce a tak všem přeji všechno Boží požehnání na tento rok 1996. Ať náš dobrý Otec vás doprovází na vaši cestě a dá vám moc potěšení a sílu ve vašem životě. Vždyť on přišel mezi nás, aby nám ukázal, že tento život je jenom cesta k lepšímu životu, který on nám připravuje ve svém království.

Nevím, co tento rok přinese. Bude to moc radosti a také nějaký trn, jenž potřebujeme, abychom si vážili toho dobrého, které nám On dává. Vždyť bez noci bychom si nevážíli denního světla a bez utrpení neradovali se, když štěstí na nás zasvíti... Job řekl: „Proč bychom nevzali štěstí i neštěstí?“ Vždyť všechno přichází z dobrotivě ruky našeho nebeského Otce.

I my jsme zakusili boží lásku a lásku našich dobrodinců a tak mohli udělat aspoň něco pro naše bližní. Tolik dětí jsme přivedli ke konci tohoto roku a většina z nich jsou vděční. Mnoho jich musí děkovat vám, že jste jim dali možnost připravit se lépe na svůj život.

Nemůžeme říci, že všechno bylo zlaté. Jistě někdy se zdá, že ďábel je už rozzuřený a snaží se zabrzdit postup církve, ale potom zase máme pocit, že Pán Bůh nám dává svou pomoc více než dříve. Nějaké případy si nemůžeme vysvětlit než boj ďábla proti nám a boží ochranu.

Osobně nemám potíže, protože jsem obklopen společností, kde všichni by mi dali cokoli bych chtěl, ale kolem nás je napětí a strach. Dva kněží byli zatčeni partyzány. Jeden tam zůstal jeden den, ale druhý byl v džungli čtyři dny. Chtěli od něho 500 000 rupií. Ale osvobodili ho, protože jejich hlavní vedoucí jim hrozili, že to odnesou. Neplatili jsme nic. Jsou to volné skupiny mladíků, kteří bojují za ideály, které jsou nemožné. I když mají vysoký cíl, potřebují peníze na zbraně, aby mohli napadnout jiné a tak se snaží dostat peníze násilím. Někdy přepadnou i posadu četníků, aby měli zbraně.

Těž jsem byl svědkem střelení. Bylo nás tam 500 lidí shromážděných na školní oslavu. Najednou se ozval stěkot pušek a kulky byly namířené našim směrem. Šest ozbrojených vojáků, kteří strážili hlavního úředníka, který byl s námi, odpověděli právě přede mnou střelbou. To jste měli vidět, jak se všichni v okamžiku ztratili. Já jsem zůstal sám na svém místě a sledoval jsem, jak se střelilo, hlavní pozvaní byli na zemi za moji pohovkou. Ale bylo to vážné a to byste viděli ten strach lidí. Museli jsme je uklidnit a slavnost pokračovala.

A co děláme my? Snažíme se nejenom kázat slovo Boží, ale také dáti dětem a dospělým křesťanskou morálku a ukázat smysl života. Máme nemocnice, ústavy pro mladé a školy. Manipur je také přirozený přechod ze ZLATÉHO TROJÚHELNÍKU do Indie a na západ. Staráme se také o drogované. A důvěřujeme v Pána Boha, který vidí celou naši oblast a přijde na pomoc. Někdy to dělá obdivuhodným způsobem.

Jedna sestřička se zřítla v jeepu po strmé stráni asi 120 metrů hluboko. 3 chlapci a šofér (kněz) vyskočili včas. Sestřička omdlela. Vytáhli ji v bezvědomí. Jeep je v hrozném stavu, celý zkroucený. Sestřička se vzbudila v nemocnici a za tři dny je jako dříve. Odřela si jenom nos.

Jeden starý kněz byl sám na faře ve vesnici. Šest mládenců s puškama přišli a chtěli od něho peníze. Ten svatý člověk (trochu bázlivý) se začal modlit nahlas a obrátil se k obrazu Panny Marie. Mládenci se také obrátili tím směrem. Pak sklopili hlavy a jeden po druhém se

ztratili. Zapomněli si také vzít peníze, které byly právě po ruce.

Pozdravuji vás všechny a často vzpomínám na vlast a modlím se, aby Pán Bůh vás ochraňoval.

Váš v srdci Páně

Jan Med SDB

P. Medovi posíláme 5 847,- sFr. Díky za vaši velkodušnost!

BOHOSLUŽBY

ve svatém týdnu a o velikonocích

Sobota 30. března ve Winterthuru se nekoná žádná bohoslužba.

Květná neděle - 31. března
10 hod. Klausenhof, Flüeli Ranft
Zakončení exercicií
19 hod. - Zürich, Herz Jesu -
Aemtlerstr. 49

Dnes se světi ratolesti a při mši sv. se čtou pašije.

Zelený čtvrtek - 4. dubna

19.30 hod - Zürich - Herz Jesu

Bohoslužba připomíná poslední večeři Pána Ježíše. Kristus nám dává za pokrm své tělo a krev.

18 - 19 hod možnost přijetí svátosti smíření s Bohem.

Velký pátek - 5. dubna-Zürich

17.00 hod připomeneme si smrt Kristovu na kříži, čteme pašije, modlíme se za celý svět. Svaté přijímání.

15.30-16.30 hod možnost přijetí svátosti smíření .

Bílá sobota - 6. dubna

20.00 hod - Zürich

Slavíme Zmrtvýchvstání Páně.

Slavnost světla na začátku připomíná Kristovo vítězství nad smrtí a uvede nás do slavné bohoslužby, při které obnovujeme křestní slib. Je to vigilie radosti.

18.30 - 19.30 možnost přijat svátost smíření s Bohem.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
neděle - 7. dubna

9.00 - Winterthur - kaple
u kostela sv. Ulricha

17.00 - Bern - v kryptě kostela
bratra Klause, Segantinstr.26

Rüti a Zürich není žádná bohoslužba.

Problém výchovy.

(Eva Geová, dětská sestra, matka čtyř dětí)

Jak konkrétně u vás doma řešíte problém výchovy dětí k víře?

Snažíme se nenutit a neznásilňovat. Každé z dětí je svou osobností, ke každému se váže jiný příběh, znamení, že je vede Bůh. Od malička jsme dětem četli biblické příběhy, vysvětlovali a modlili se s nimi. Každý den se společně modlíme před jídlem, ale protože jsou děti přes týden rozběhané po různých kroužcích, nejlépe se nám daří sejít se o víkend. Večer spolu zpíváme, ale nejstarší kluci už nechťejí zpívat, vezmou si kytaru a brnkají k tomu. Před spaním se modlím zvlášť s nejmenšími, ale ti starší, když nás slyší, přijdou třeba uprostřed Zdrávasu, přidají se k nám a končíme společně. Vedu děti každý měsíc ke svátostem, ale už se také stalo, že mi nejstarší syn řekl: „Já vlastně jít nechci, ty to chceš.“

Jak jste reagovala?

Snažila jsem se mu vysvětlit, že odmítnutí svátosti je velké rozhodnutí, které musí sám dobře zvážit a rozhodnout se. Často nevím, co se v něm odehrává, ale chci, aby věděl, že svátosti mají ohromnou moc, že jsou zdrojem síly a milosti, bez kterých by své problémy zvládal mnohem hůř.

Je vůbec možné předat dítěti víru výchovou, jestliže je Božím darem?

Snažíme se, ale jak to nakonec dopadne, nevíme. My jsme jen rozséváči, naším úkolem je zasít semínko víry. Jestliže potom vyklíčí, je to Boží dar. Myslím si, že Bůh si každého volá v jinou dobu. Důležité je chtít, a pak také udělat si čas na děti, ale taky sama na sebe. Když jdou děti spát, počtu si a popřemýšlím, sama se modlím. Víím, že i když do dětí vkládáme svou představu toho, co je pro ně nejlepší, mají svůj vlastní život, a tak stále znovu svěťují jejich život a víru do Božích rukou.

Příběh o bambusu

V jedné zahradě rostl bambus. Byl rok od roku mohutnější a krásnější. Majitel měl z něho radost. Jednou se ale před ním zastavil a pravil: „Milý strome, potřebuji tě!“ Bambus odpověděl: „Pane, jsem připraven, použij mne, jak chceš.“ Pánův hlas zvážněl: „Abych tě mohl použít, musím tě uříznout...!“ Pán řekl ještě vážněji: „Když tě neuříznu, nebudu tě moci použít.“ Všechno v zahradě ztichlo. I vítr ustal. Bambus sklonil pomalu svou nádhernou korunu a tiše pravil: „Pane, když mě jinak nemůžeš použít, tak mne uřízni!“ Ale pán pokračoval: „Můj milý, musím ořezat i tvé listy a větve.“ - „Ach, pane, toho mě ušetři. Zničí mou krásu, ale nech mi listy a větve!“ - „Když ti je neodřežu, nebudu tě moci upotřebit!“

Slunce zakrylo svou tvář. Motýl se strachem odlétl. Zasažen až do dřevě šeptal bambus: „Pane, řež mě!“ - „Můj milý, musím udělat ještě víc. Musím tě středem rozříznout a vyjmout tvoje srdce. Jestliže to neudělám, nebudu tě moci použít!“ Tu se bambus sklonil až k zemi. „Pane, řež a rozděli!“

Tak majitel zahrady bambus uřízl, odstranil větve a listy, rozdělil jej na dvě části a vyjmul jeho srdce, pak ho odnesl po suchém poli k prameni. Tam pomocí bambusového kmene připojil pramen na polní stružku v poli. A čistá jiskřivá voda se hnala rozpůleným kmenem bambusu do kanálu a tekla na suché pole, aby umožnila bohatou úrodu. Tak se stal krásný

bambus velkým požehnáním, když byl rozlámán a rozbit.

W. Hoffsümer

Vzkříšený Ježíš

Když se na jaře ukáže slunce a země začne vonět, lidé rázem zapomenou na zimu a těší se z nového života - z podbělů a petrkličů, které raší na břehu potoka, z kvetoucích kočiček, ze včel, které roznášejí pyl, ze žlutých housat i z mourovatých kořátek. Radost z jarní přírody, z vítězství života nad smrtí, se velmi podobá velikonoční radosti křesťanů, kteří oslavují vzkříšení Pána Ježíše. Nedělnímu jitra, kdy Marie Magdaléna našla prázdný hrob, předcházely dny utrpení a smutku, tak jako jaru předchází zima. Po zimě bývají lidé unavení a skleslí - i apoštolové byli plni zármutku a beznaděje, vždyť Ježíš, kterého milovali, byl odsouzen a ukřižován. Ale když přijde radost, na všechno zlé se rychle zapomene. Paprsek světla, který znenadání prořizne temnotu - tak vypadá radost, která v té nejčernější chvíli, když už se zdá, že je všemu konec, vyšlehne v srdci. Náš Pán a Bůh tu radostnou chvíli připravil nám všem. Radost z Kristova vzkříšení, radost ze života, ze slunce na obloze, z nové naděje pro život na tomto světě i na věčnosti - to všechno se nám nabízí letos o Velikonocích. (ga)

Bazilika Božího hrobu

Pro toho, kdo čeká impozantní vchod jako do nějaké evropské katedrály, je bazilika na první pohled zklamáním. Utopená v husté zástavbě působí spíše jako pevnost, a to ještě všelijak dostavovaná. Že je to jedna z nejmonumentálnějších staveb Svatého města, se pozná teprve uvnitř.

Chrám božího hrobu vyrostl v místech bývalých lomů na kámen a popravčí výšiny Golgota. Původní baziliku nechal v místě ukřižování podle určení sv. Heleny postavit r.326 až 335 její syn Konstantin Veliký. Tuto Konstantinovu baziliku srovnali r.614 se zemí Peršané. O 15 let později zde vyrostl nový kostel, ten zničil r.1009 egyptský kalif El Hakim. Chrám obnovený císařem Konstantinem IX. Monomachem zvětšili a vyzdobili křižáci. O původně západní charakter přišla bazilika při rekonstrukci, kterou po požáru na začátku minulého století provedla řecká pravoslavná církev. Dnes slouží chrám, v němž je posledních pět zastavení jeruzalémské Křížové cesty, společně církvím římskokatolické, řecké pravoslavné, arménské, koptské, syrské a etiopské.

A Z B
8004 Zürich

Postretour.
Tschechische kath. Mission
Brauerstr. 99, 8004 Zürich

 HLAS MISIE

Velikonoce
1996

Jahrgang XXIV

Nr. 2

Katholische Mission für Tschechen, 01/241 50 25
P. Josef Šimčík, Brauerstr. 99 ; 8004 Zürich
Offset Holend AG - Hardturmstr. 82 ; 8005 Zürich

Abo: 7.- sFr. Jährlich: **7X**

Pravidelné české bohoslužby

Zürich: každou neděli v 19 hod. v kryptě kostela Božského Srdce. Aemtlerstr. 49
Winterthur: každou sobotu v 19 hod. u kostela Sv. Ulricha Seuzacherstr. 1
Rüti-Tann: každou první neděli v měsíci v 9.15 hod. v kapli vedle katolického kostela
Bern: každou 2. neděli v měsíci v 9 hod. v kryptě u kostela Bratra Klause. Segantinistr. 26
Aarau: každou 3. neděli v měsíci v 10 hod. v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla
Luzern: každou 4. neděli v měsíci v 10 hod. v kapli kostela sv. Karla u Karlsbrücke

Každý čtvrtek SPOLEČENSTVÍ MODLITBY. V 19.45 mše svatá. po ní modlitba růžence v kostele Jana Boska - Brauerstr. 99 - Zürich.

První pátek v měsíci mše sv. v kapli kostela Božského Srdce, v 19.30 Aemtlerstr. 49, Zürich

Od velikonoc do Ducha svatého

Ve farním společenství je to jako v domácnosti. Časem se leccos nahromadí. Proto se musí čas od času uklidit a důkladně vygruntovat. Pak vypadá všechno jasně a přívětivě. Tak také my musíme čas od času uklidit: prominout - odpustit - zapomenout. Každý odpustí každému. Tak bude každému odpuštěno.

O velikonocích bude také Prof. P. Přerovský Oldřich připraven kdykoliv posloužit svátostí smíření s Bohem.

28. března odpadá společenství modlitby v Curychu.

31. března Květnou neděli v Curychu v 19 hod oslavíme s Otcem Koláčkem.

23. dubna svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské arcidiecéze.

1. května zahajujeme měsíc máj, věnovaný především mariánské úctě. Panna Maria, Matka Boží zaujímá mezi světcí první místo. Ještě nikdy nebylo slýcháno, že by koho opustila, kdo pod ochranu její se utíkal nebo o pomoc ji vzýval. Snad nejeden z nás se o tom sám přesvědčil.

V měsíci květnu zvú vás k modlitbě růžence před mši sv. v Curychu a ve Winterthuru v 18.30 hod.

6. května - památka sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka. svatořečen v květnu minulého roku v Olomouci.

8. května - Panny Marie, prostřednice všech milostí.

16. května - **Slavnost Nanebevstoupení Páně.** Bohoslužba v **19.45** v kostele sv. Jana Boska. Tentýž den je svátek sv. Jana Nepomocného, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech. Tentokrát je světec Jan zastíněn slavností Nanebevstoupení, která má v liturgii přednost.

19. května - naše pout' do Einsiedeln. Bohoslužbu slavíme v bazilice s Otcem J. Kajnekem, světícím biskupem z Hradce Králové.

26. května - **Slavnost Soslání Ducha svatého**

Z velikonočního projevu Jana Pavla II:

Vy všichni, kteří se kdekoli na světě stýkáte s temnotami smrti, poslouchejte: Kristus vstal z mrtvých! Vy všichni, kteří žijete pod tíhou hříchu, poslouchejte: Kristus svým křížem a zmrtvýchvstáním přemohl hřích. Podrobte se jeho moci!

Současný světe! Podrob se jeho moci! Čím více na sobě odkrýváš staré struktury hříchu, čím více pozoruješ na obzoru svých dějin hrozby smrti, tím více se podrob jeho moci!

Ó Kriste, Ty jsi přijal na kříži náš lidský svět - věrejšek, dnešek i budoucnost - udělej, aby se starý svět v Tvém zmrtvýchvstání stal novým světem, aby se stal novým skrze každé lidské srdce, zasáhnuté moci Vykoupení.

Ó vzkříšený Kriste, přijmi do svých oslavených ran bolavé rány současného člověka, rány, o kterých se tolik mluví v masových dorozumivacích prostředcích, ale i ty rány, které mlčky bolí v skrytosti srdce. Ať se vylóčí v tajemství vykoupení. Ať se zacelí působením Lásky, která je mocnější než smrt.

